

TMO_002.wav

[00:00:01] Det här är en podcast från Skolverket.

Sandra Charléz [00:00:02] Hej och välkommen! Den här podden handlar om traumamedveten omsorg, TMO och är för dig som jobbar med elever inom de anpassade skolformerna. Till studion har jag bjudit in Helena Eckerfors, TMO-utbildare på Rädda Barnen; Hanna Lindahl, biträdande rektor för den anpassade grundskolan och anpassade gymnasieskolan i Köping och Ida Federley, elevassistent och TMO-ambassadör i Köping. Varmt välkomna hit alla tre!

[00:00:42] Tack, tack!

Sandra Charléz [00:00:43] Helena jag börjar med dig, du som är TMO-utbildare. Kan du kort beskriva vad traumamedveten omsorg är för något?

Helena Eckerfors [00:00:52] Traumamedveten omsorg är ett förhållningssätt som möter de basbehov som barn och unga kan ha när man har varit utsatt för påfrestningar i livet.

Sandra Charléz [00:01:08] Tack Helena! Du som lyssnar på podden nu, jobbar du med elever som läser ämnen eller ämnesområden inom anpassad grundskola eller med elever som läser Individuella programmet eller nationella programmet på den anpassade gymnasieskolan eller personal som arbetar på Komvux som anpassad utbildning. Ja, då är den här podden för dig. Hanna, du är biträdande rektor. Hur har ni på er skola i Köping involverat personalen i arbetet med TMO?

Hanna Lindahl [00:01:36] Ja, vi tycker att det varit en fördel att den här utbildningen har riktat sig både till lärare och elevassistenter. Det har inte varit någon skillnad i vilken pedagogisk utbildning man har för att kunna delta på den här.

Sandra Charléz [00:01:50] Har all personal på skolan gått?

Hanna Lindahl [00:01:52] Inte alla än, utan vi har en kurs här nu i vår. Vi kör och vi fyller på så fort vi har nyanställda så får de också gå.

Sandra Charléz [00:02:00] Hur har du organiserat detta, vilka parametrar har varit viktiga?

Hanna Lindahl [00:02:05] Jag tänker att de som har gått det här har ju förstått vikten av det, vilket gör att när vi behöver lösgöra folk för att gå så är man ju beredd att ställa upp och täcka upp för varandra på ett sätt, för att vi ser vilken vinsten blir för hela organisationen.

Sandra Charléz [00:02:20] Hur upprätthåller ni arbetet?

Hanna Lindahl [00:02:23] Tanken är ju att vi ska försöka lägga till det här i rutiner också, så att det kommer på arbetslagsmöten och klassplaneringar. Och sen har vi ju TMO-ambassadörer.

Sandra Charléz [00:02:33] Ja, som av en händelse så står hon här i studion. Ida, hur kan du hjälpa till med att det upprätthålls i alla arbetslag?

Ida Federley [00:02:42] Ja det är väl att se till att det blir på arbetslagsträffar och att man, ja det blir väl ett ansvar att komma ihåg att införa det här mer om man har något problem. Så går vi ju via det här, för att det är lättare att få det på papper för att se hur vi ska gå till väga. Och ja, det är jättebra anpassning för våra barn.

Sandra Charléz [00:03:06] Om jag vänder mig till er alla tre nu, kan man säga att TMO är extra bra för anpassade skolformer?

Hanna Lindahl [00:03:14] Ja.

Sandra Charléz [00:03:14] Ja, det kan man. Varför då?

Hanna Lindahl [00:03:17] Men för att det handlar om precis det som Helena var inne på. Det handlar om ett förhållningssätt och bemötande. De flesta av våra elever har ju svårigheter på ett eller annat sätt och ibland behöver man ju inte kanske grotta så mycket i det här varför? Utan det handlar ju om att vi runt om måste anpassa oss efter en situation eller ett beteende. Och det tycker jag är ju precis det som man gör med det här.

Sandra Charléz [00:03:42] Helena vad säger du?

Helena Eckerfors [00:03:44] Jag tänker att TMO är ett förhållningssätt som är bra för alla barn, men alldeles särskilt för barn och unga som har haft det krångligt. Och om man ser till barn som har till exempel intellektuell funktionsnedsättning så kan man se i forskning att dels så är man faktiskt utsatt för fler potentiellt traumatiska händelser i livet och när man väl är där så är man också alldeles särskilt sårbar. Vi brukar använda oss av Bruce Perrys definition av trauma som menar att trauma är en påfrestande händelse som ligger utanför människans erfarenhetsområde och som ofta innebär en känsla av intensiv rädsla, skräck eller hjälplöshet. Så ju mer hjälplös man är i situationen, desto högre risk är det att händelsen ekar kvar i kropp och knopp och blir trauma. Och många av barn med intellektuell funktionsnedsättning har ju också inte, eller de har ju heller inte tillgång till språket, vilket krånglar till det ännu mer. För att det är genom språket som vi kan göra det begripligt, både för oss själva och för människor som vi möter. Och det är också en del av vårt sociala stöd som kan göra återhämtar oss från svåra påfrestningar. Så man är alldeles särskilt utsatt som, med intellektuell funktionsnedsättning.

Sandra Charléz [00:05:24] Jag tyckte det var fint det du sa där att, det är också när vi blir på något sätt lyssnade till som vi kan läka.

Helena Eckerfors [00:05:31] Ja. En del av... Om man tittar till de här faktorerna som gör om ett trauma blir ett trauma eller inte så kan man se att det sociala stödet, både före händelsen, alltså hur är man van att människor bemöter en, under händelsen, hur ensam upplever man sig och även efter händelsen. Och vårt språk är ju en än en stor del av vårt sociala stöd och det gör också att det blir begripligt för oss vad vi själv upplever.

Sandra Charléz [00:06:11] Ida, du som jobbar och möter eleverna dagligen. Hur har det här, konkret liksom, det här förhållningssättet hjälpt dig?

Ida Federley [00:06:17] Jag själv har ju jobbat efter det här förhållningssättet i stort sett hela tiden, men det har liksom varit mer konkret att jag har gjort ett bra jobb och liksom att man kunde sprida det här vidare på papper. Det är svårt att bara berätta hur man tänker hela tiden, i varje situation och så där. Men ändå att...

Sandra Charléz [00:06:36] På papper säger du, är det råmaterialet som man har fått via...

Ida Federley [00:06:41] Ja men precis, arbetsmaterialet. Det blir lättare att förstå var de här bilderna med pelarna och, ja men när man har fått ord och begrepp på saker man alltid har gjort liksom. Det styrker att man gör ett bra jobb. Och jag tänker också alltid att det är inte fel på barnet, det är fel på allting runtomkring. Så vi måste hjälpa barnet och få världen runt omkring att vara anpassade till barnet.

Sandra Charléz [00:07:03] Helena, du jobbar ju som sagt som TMO-utbildare på Rädda Barnen. Inom anpassade skolformerna kan eleverna ha svårt att tolka och uttrycka sina känslor. Hur hjälper TMO rent konkret och faktiskt till med det?

Helena Eckerfors [00:07:21] Jag tror att vi hittar svaret, mycket i forskningen som är nerkokat i de här tre pelarna. Att någonstans...

Sandra Charléz [00:07:30] De tre pelarna, vi börjar där.

Helena Eckerfors [00:07:33] Någonstans börjar det med den första pelaren som är trygghet, att barnet får uppleva sig trygg. Utan att vara trygg och säker så kan vi inte få till alla de där goda sakerna som vi vill ge barnen. Den nästa pelare, det är relation som handlar om ömsesidiga goda relationer men också att känna att här hör jag hemma, här är min plats. Och så tittar vi på den

tredje pelaren som är coping som handlar om sätt att hantera yttre omständigheter och allt som försiggår inuti. Om man ser på barn med intellektuell funktionsnedsättning och en del av de sakerna som ställer till det, de här problembeteendena eller de här beteendena som framför allt ställer till det för barnet själv, men kanske ibland också för omgivningen, så kan man faktiskt tolka det som normala reaktioner på en hög grad av stress och hot. Och om vi själva känner oss hotade så är det första vi behöver att vara trygga och känna säkerhet. Och jag tycker att pedagogerna i de anpassade skolformerna är fantastiska på att både se till, för de, dels så känner man barnet så väl så man vet vad som triggar, vad som är klurigt. Men man har också en väldigt hög förmåga att både vara flexibel, tänka utanför boxen och samtidigt behålla de här trygga strukturerna och rutinerna. Så jag tycker att bara genom att pedagogerna förstärkte de här sakerna, hittade andra saker, kunde liksom "okej, om vi börjar med trygghet, vad ska vi göra då? Om vi börjar med relation, hur ska vi göra då?" Så fick man så fick man till det. Det var som att ge ännu mer tillåtelse att tänka utanför boxen.

Sandra Charléz [00:09:40] Och när du beskriver det här, då är det när du har varit med och utbildat på skolan?

Helena Eckerfors [00:09:45] Ja.

Sandra Charléz [00:09:45] Fint det låter. Jag blir, jag står här och ler. Helena, jag vet att vi, innan vi gick in här i poddstudion i idag så har du pratat om den dubbelutsattheten som finns hos barn och unga med intellektuell funktionsnedsättning, IF. Och då undrar jag hur TMO i så fall kan stötta i det arbetet? Och vad menar du med dubbelutsatthet?

Helena Eckerfors [00:10:09] Ja, den dubbla utsattheten handlar just om det här att vi ser i forskning att man är med om fler potentiellt dramatiska händelser. Barn med intellektuell funktionsnedsättning är utsatta både för mer våld eller oftare och också övergrepp. Så den mest sårbara gruppen är också den som är mest utsatt för potentiellt traumatiska händelser. Och att de är dubbelt utsatta är just också för att man är mer sårbar när det väl sker. I och med den här definitionen så är det, om traumat blir ett trauma eller inte, det är en väldigt stark subjektiv komponent. Som har med upplevelse av hjälplöshet och ensamhet att göra. Så ju mer hjälplös man är, desto högre risk är det för att det ska utvecklas till ett trauma att det ekar kvar i kropp och knopp hos barnet.

Sandra Charléz [00:11:17] Hanna och Ida, efter att ni har mött Helena och gått den här TMO-utbildningen och fått med er massa verktyg har ni behövt ändra dem för att de ska passa er elevgrupp?

Ida Federley [00:11:26] Vi har anpassat dem med bildstöd, antingen en bild i taget och vi har jobbat med mycket känslor. Att är nån arg så visar vi och vi stärker att "ja du är arg". Och sen utgår vi efter det liksom att det ska vara rätt att få ha sina känslor så att säga.

Sandra Charléz [00:11:45] Man bekräftar "jag ser att du är arg, jag förstår".

Ida Federley [00:11:45] Ja, mycket bekräftelse. Och sen har vi gjort anpassningar så att det är lättare för oss att se också snabbt och konkret om vi skulle behöva dra ett isberg lite fort.

Sandra Charléz [00:11:58] Dra ett isberg lite fort. Hanna vad säger du om det som Ida tar upp här?

Hanna Lindahl [00:12:05] Ja, det som jag tar med mig ifrån den här utbildningen. För ofta så är det så, när vi går andra utbildningar så är det inte anpassat för våra skolformer. Utan vi måste alltid börja med att göra om allting, tänka om allting. Det här materialet kunde vi applicera direkt in i verksamheten och det var väldigt värdefullt för oss. För ibland så upplevs man som en liten bortglömd skolform. Så det tyckte jag var väldigt bra med just den här utbildningen.

Sandra Charléz [00:12:31] Nu har vi hört från din rektor. Hur arbetar ni i verksamheten? Mer hands on.

Ida Federley [00:12:37] Vi har förenklat det väldigt mycket till bildstöd för att det ska bli lättare för eleverna att förstå. Så vi försöker anpassa det in i minsta lilla bilddetalj för att försöka få eleverna

att förstå. Vi jobbar mycket med känslokartor, bildkänslor att "ja jag ser att du är arg nu" bara för att de ska få ha sina känslor och få ha ett utåtagerande beteende, för att det är någonting som är fel och sen utgår vi runt i kring om vad kan det vara för att försöka få de lugna och för att det inte ska hända någon mer gång. Att vi kan kanske ta bort någonting för att få dem, ja.

Sandra Charléz [00:13:17] Man bekräftar känslan och sedan jobbar man därifrån.

Ida Federley [00:13:20] Precis, då behöver vi kanske inte göra den där aktiviteten som var jobbig för dig. Och sedan är det så att det här beteendet kvarstår längre, då tar vi upp på arbetsplatsträffar och då går vi igenom till exempel isberget och vi går igenom "ja vem känner sig den här eleven trygg med av den här personalen?" Så då försöker vi jobba in mer trygghet där. Men sen är det ju det här med empatitrötthet också så...

Sandra Charléz [00:13:45] Jag tänkte vi skulle komma in på det om en liten liten stund. Så vi använder det som en liten cliffhanger som det heter. Det låter som att i det dagliga arbetet så har det inte ändrat förhållningssättet till eleverna. Stämmer det?

Ida Federley [00:14:01] Vi har ju haft det här förhållningssättet att, vi jobbar inte efter "vad är det för fel på dig?" Det är mycket det som kommer upp i TMO också, att kanske i...

Sandra Charléz [00:14:12] Men fått fler verktyg för att hantera det. Det är så jag förstår dig.

Ida Federley [00:14:15] Ja precis, vilket vi använt länge också vill jag påpeka. Men här har vi ju fått att det vi gör, gör vi rätt.

Sandra Charléz [00:14:23] Kan man säga någonting om TMO, om det har ändrat ert förhållningssätt till varandra i personalgruppen? Hanna vad säger du?

Hanna Lindahl [00:14:33] Ja det jag tänker är att, framför allt som jag var inne kanske på, att vi har fått gemensamma begrepp för det vi håller på med. Och det är ju någonting som är väldigt viktigt. Och det här är ju ett sätt att tänka och bemöta som gäller alla människor. Det är ju ingenting som vi bara applicerar på elever utan vi använder ju det här till varandra och även till vårdnadshavare och andra man träffar. Att försöka förstå "vad kommer det här sig?" Sen så gör vi ju kanske inte, materialet använder vi ju inte med varandra. Men däremot så, vissa har kommit så långt så att man behöver inte använda sig av materialet utan du använder dig bara av tänket, som begreppet isberget. Det behöver man inte alltid rita upp fysiskt utan man tänker igenom stegen i huvudet och "ja just det, det kanske är det här."

Sandra Charléz [00:15:22] På vilket sätt kan ni säga att TMO har stärkt arbetat i teamet, i de olika arbetslagen?

Hanna Lindahl [00:15:30] Jag tänker så här att i elevhälsan så kan man anmäla ärenden om man har elever i svårigheter eller någonting som man brottas med och tänker att vi behöver hjälp. Där har vi lagt in som rutin att man ska börja med att göra isberget innan och det ser vi ju hjälper väldigt mycket för vi får svar på många frågor som vi annars fastnar i vid mötet. Då är grundjobbet redan gjort och jag kan se att nu börjar isberget hända på fikaraster. Det händer innan vi ens vet om det i elevhälsan. Det här sker ute i verksamheten mer till dagligdags. Någon tar fram en servett och ritar lite och så förstår man att "jaha, ni håller på att jobba med någonting. Det är någonting som ni är en utmaning och ni försöker lösa det här." Det tycker jag är fantastiskt att se.

Sandra Charléz [00:16:22] Verkligen. Kan du kort beskriva vad isberget är?

Helena Eckerfors [00:16:26] Isberget är ju en känd metafor med att det vi ser är liksom bara en liten, liten bit av vad som egentligen finns. Där vi tänker att beteendet, det vi ser med våra och hör med våra sinnen, det är barnets beteende och det som ligger ovanför vattenytan. Medans under vattenytan det är där som alla känslor och förväntningar och vad är det som driver det här beteendet? Det är ju där vi hittar det. Och vi tror att allt beteende har en orsak, vi behöver bara vara mer eller mindre detektiver för att hitta den. Och man kan säga att i anpassade skolformer så behöver man vara ytterligare mer detektiv för att hitta vad är det som driver det här beteendet, hur kan vi förstå det.

Sandra Charléz [00:17:15] Tack Helena!

Hanna Lindahl [00:17:15] Det som också är en fördel med det här materialet det är att man behöver göra det tillsammans. Och där ser vi vinster i att våra kloka medarbetare slår sina huvuden ihop. Andra saker då kan det vara att man individuellt ska göra kartläggningar, men här går det lite ut på att göra det tillsammans och det skapar en samsyn och vi lär av varandra, som jag tycker är jätteviktigt.

Helena Eckerfors [00:17:41] Får jag ställa en fråga till Ida? Ida jag undrar, hur gör ni för att hitta det här under vattenytan, jag tänker ni jobbar mycket med barn som inte har språk till exempel, hur bär ni er åt?

Ida Federley [00:17:55] Då går vi ju mycket på deras copingstrategier liksom. Att vi tittar "vad är det de gör" och då skriver vi liksom upp dem. Men det här vill jag också säga, vi skriver ju inte bara det negativa utan vi skriver i positiva, alltså ja. Så då jobbar vi ju mer med att den kanske i stället för att dra nån i håret så kanske den sitter med en fidget toy någonting liksom, att man. TMO för oss på arbetsplatsen har fått det till att vi mer går ut efter de positiva copingstrategierna ännu mer än vad vi gjorde innan. I stället för bara fastna på de problemskapande beteende "ja den där gör det och det" och blir negativa så blir vi mer positiva "Åh han gjorde det här igår, gud vad roligt, den kör vi på i morgon med" liksom. Jag vet inte om jag svara på din fråga, för jag glömde bort.

Helena Eckerfors [00:18:44] Det var jätteroligt och hur, vad tänker ni driver det här beteendet som som ibland blir problematiskt?

Ida Federley [00:18:55] Ja, ofta är det ju att vi vuxna tänker en sak och barnet tänker en annan och vi har ingen kommunikation och det är det brister och då blir det utåtagerande beteende, allt som oftast. Och då försöker vi ju bara komma och bara visa "men vi ska ju gå på toaletten, sen kan vi äta din frukt" alltså bara för att försöka jobba nu och sedan, för att minska de problemskapande beteenden liksom. Och det är ju mycket bildstöd och visa och framför allt har jag börjat jobba med och vänta ut. Den har stärkt mig jättemycket. Jag får inte lika mycket utåtagerande beteende mot mig för att jag väntar ut. För det tar längre stund för dem att det går in, bilden jag har visat, den ser de nu men förstår den om en liten stund förmodligen. Så att det är ofta vänta ut.

Helena Eckerfors [00:19:44] För det är min, det är min erfarenhet också. Att när man börjar titta under vattenytan så får man mer tålamod och har förmåga att vänta ut mer. Delar du den Ida?

Ida Federley [00:19:57] Jo men det tycker jag. Bara med det här att få reda på att "åh men oj, det är en ensamstående förälder" sånt kan ju spela stor roll, för den har ju garanterat inte lika mycket ork som när man är två och kan dela på orken så att säga. Att man kan få pauser, det existerar ju liksom inte för dem utan de är hemma med barnet hela tiden förutom när de är skola, fritids. Så det är, det är många sådana saker som behöver spelas in så att vi ska kunna göra ett bra arbete. Då har vi mer förståelse när det blir en negativ spiral att "ja, varför gör inte föräldern det här och det här?" Men då tänker vi "nej men hon är själv, hur skulle vi jag gjort?" Eller han, det kan ju såklart vara en han som är själv också, men hur skulle jag gjort om jag skulle haft det här hela helgen, exempelvis? Så vi får ju mer förståelse på nå vis när vi gör det här. Och det är mycket man inte vet, ja men under vattenytan, som gör vårt arbete till en helhet.

Helena Eckerfors [00:20:56] Ni ser bakom beteendet.

Ida Federley [00:20:57] Jajamän, utanför lådan, det gillar jag.

Sandra Charléz [00:21:00] Underbart. Du pratar om förståelse och det kräver ganska mycket empati. Du var inne på begreppet empatirötthet tidigare. Jag tycker vi knyter an till det nu. Helena, du igen får stå som den som förklarar alla våra begrepp idag. Empatirötthet, vad är det för något?

Helena Eckerfors [00:21:20] Ja, empatitrötthet handlar ju om att vi använder oss av empati i vårt arbete. Empatin är ju det som gör att vi kan ana vad som försiggår i den personen som vi har framför oss. Och när vi använder vår empati dag in och dag ut så är ju det här, vi lånar ut hela vår liksom kropp och knopp faktiskt, våra känslor. Och de kan faktiskt också bli trötta. Så när vi har använt mycket empati så blir det, det kan bli ett slitage som gör att vi ibland blir empatitrötta.

Sandra Charléz [00:22:05] Hanna, det här begreppet. När du fick ta del av det, empatitrötthet, har det ändrat någonting i hur ni jobbar på skolan?

Hanna Lindahl [00:22:14] Jag tänker att precis som Helena var inne på här, att vi använder ju kroppen som verktyg hela dagen. Nu återigen så finns det ett begrepp för det och att det kan vara lite mer okej, för att man har hört det att det här, det är klart att det påverkar dig.

Sandra Charléz [00:22:31] Det finns någonting som heter empatitrötthet, alltså får jag känna så här.

Hanna Lindahl [00:22:35] Ja. Och det tycker jag är en stor vinst i det hela, att medarbetare kan få vila i det.

Sandra Charléz [00:22:41] Helena, vad säger du?

Helena Eckerfors [00:22:43] Det vi önskar, det är ju att minska empatitröttheten i den utsträckning det går och öka det här som vi säger är medkänslotillfredsställelse. Som är ett begrepp som innebär att jag är stolt över min arbetsinsats, jag får göra skillnad för barn och unga, jag gör skillnad för barn och unga. Vilket faktiskt ger en ganska go feeling. Och det är, det är någonstans motsatsen till empatitrötthet.

Sandra Charléz [00:23:16] Och det är därför, gissar jag då, att begreppet finns med i utbildningsmaterialet?

Helena Eckerfors [00:23:20] Ja.

Sandra Charléz [00:23:20] Ida, du är elevassistent och TMO-ambassadör. Vilken nytta av utbildningen har du haft rent konkret?

Ida Federley [00:23:29] Ja, men det är att vi har tagit hjälp av isberget och pelarna. Att vi börjar jobba på ett annat sätt och får mer, att vi jobbar lika. Vi får fram "den personalen tycker att barnet gör det och jag tycker det" och vi får liksom in alla grenar från trädkronan i ett. Så vi får liksom ja, så vi kommer fram till att, en elev gjorde vi isberget på och det vi kom fram till, för hon hade väldigt mycket problemskapande beteende och utåtagerande. Och det vi kom fram till som var felet, absolut inte barnet utan det var personal, personal, personal, personal. För att vi jobba helt olika, för vissa fick hon göra det och vissa inte. Hon visste ju varken ut eller in. Men tanken är och jag tror, hon har fungerat förut, hon kommer göra det igen. Men det är ju vårt jobb och anpassa det till henne så att hon ska kunna bli den bästa personen som hon är.

Sandra Charléz [00:24:24] Och också vet att det pågår hela tiden, implementeringen av det här.

Ida Federley [00:24:28] Ja men precis.

Sandra Charléz [00:24:29] Jag tyckte, det viktigaste känns ju som, som du också var inne på, att alla i hela personalen har fått samma ordlista, hur man ska säga. Man jobbar efter samma begrepp. Tusen tack för alla era klokheter här i dag, underbart att lyssna på er! Jag tänker att ordet ska få gå runt ett varv till innan vi säger hejdå för den här gången. Så jag undrar om ni har något sista medskick till den som lyssnar på den här podden? Hanna du är biträdande rektor, vad är ditt sista medskick till den som lyssnar?

Hanna Lindahl [00:24:58] Har ni möjlighet så tycker jag absolut att ni ska gå den här utbildningen. Den har gett oss en gemensam grund att stå på. Vi har gemensamma begrepp och det är ett arbete som pågår ständigt där vi ser att vi når framgång tillsammans. En medarbetare som har jobbat i över 40 år sa "Det här är det bästa jag någonsin har gått" och det är bra betyg.

Sandra Charléz [00:25:24] Det är bra betyg. Ida, elevassistent, vad säger du, ditt sista medskick här idag?

Ida Federley [00:25:29] Nämen som Hanna säger, vi har blivit mera vi, ett stort vi. Jag skulle kunna gå in i en annan klass och vara med och hjälpa till att göra isberget med vad de säger liksom och vara till hjälp för andra. Det är mer accepterat, känslor både hos personal och barn. Det är okay att ha en dålig dag, vare sig du är vuxen eller barn och så jobbar man utefter det och man försöker förbättra situationer och beteenden.

Sandra Charléz [00:25:58] Tolka mig välvilligt brukar jag säga när jag är på lite dåligt humör.

Ida Federley [00:26:02] Den ska jag försöka komma ihåg.

Sandra Charléz [00:26:02] Varsågod, du får den. Helena, vad säger du?

Helena Eckerfors [00:26:08] Jag skulle vilja tacka alla pedagoger och elevassistenter som varje dag väljer att gå nära barn med intellektuell funktionsnedsättning och göra deras liv lite bättre. Tack!

Sandra Charléz [00:26:26] Fina ord. Det lät lite som ett Oscars-tal, jag vill tacka... Stort tack Helena Eckerfors TMO-utbildare på Rädda Barnen, Hanna Lindahl, biträdande rektor för den anpassade grundskolan och anpassade gymnasiet i Köping och Ida Federley, elevassistent och TMO-ambassadör i Köping. Jättetack för att ni var här idag!

[00:26:46] Tack, tack!

Sandra Charléz [00:26:48] Det här är den sista av hittills fem poddar om TMO och du hittar dem allihop på skolverket.se. Stort tack till dig som har lyssnat!